

Tôi Không Tin Đây Là Bài Thơ

Chim không hót vì trời không có nắng.
Không bình minh nên chim chẳng rộn ràng?
Chim bay hết rồi. Buổi sáng mênh mang
Không có sương mà trời u ám lắm...

Không tin được là hôm nay sẽ nắng!
Cũng không tin hôm nay sẽ mưa!
Cũng không tin hai câu đó là thơ
Chưa bao giờ tôi làm thơ...ngơ ngác

Tôi tưới cây cho cây được mát
Tôi quét sân cho sạch rác hôm qua
Tôi muốn quét luôn trăng...cái bóng trăng tà
Trăng cao quá và trăng xa, xa quá...

Tôi nghĩ tới một tình yêu cao cả
"Những cây thông cao vút ở quê nhà"
Mới hôm qua, tôi đọc báo hôm qua:
"Rừng Đà Lạt người ta đang quét dọn..."

Bên hồ Tuyền Lâm những mái nhà hình cái nón
che bầu trời - non nước - quê hương
Nhiều "dự án" còn đang ngổn ngang
Một Đà Lạt lữ làng chấp vá..."

Tôi nghĩ tới một tình yêu cao cả
Tôi héo mòn như cỏ bắt đầu khô
Tôi muốn làm buổi-sáng-một-bài-thơ
Ca tụng nhé những cái gì tàn tạ?

*Hỡi bóng trăng vàng hoe như chiếc lá
hiện ban ngày mặt lả vì sao?
Bốn mươi năm tôi nhớ hoa đào
Hoa Đà Lạt và vầng trăng Đà Lạt!*

Trần Văn Lệ